

Τὴν ἔπλασαν τὰ χέρια μου, τὴν ἔπλασαν μονάχος
 σὺν Θεοδώρῃ Γορτυνίῃ καὶ σὺν Βουλγαρομάχῳ.
 καὶ δὲν φοβούμαι τίποτα καὶ τὸ Κορδόνι πλεκο
 καὶ πάντοτε 'στὸ παί... τας καρδιομυϊνὸς στίκω,
 καὶ ἂν κἀποτὲ 'στὸν σβέρμα μου φουρνῶντο Κιλλογίρι,
 ἀλλὰ θὰ μάθω σ' ὅλους σας πὺς τρέβων τὸ πιπίρι.
 Δὲν ἔχως θάρρος νὰ μὲ 'δῆ; καὶ Ἀγγιλλὸς ἂν εἴσαι...
 τὰ γουλομένη ματρία σου σκίπτας, κρύψ, κλισίσι.
 Μακρὰν, Γεροκωστόπουλε, μακρὰν ἀπὸ σιμα μου,
 εἰς τὸ ἐξῆς σὺν κεραινὸ ὅ' αὐαῖος πόνεμα μου.
 Δὲν θέλω μὲς 'στὸ κόμμα μου νὰ τρίψω τέτοιον φιδί...
 μακρὰν, Γεροκωστόπουλε, κατὰ μὲ τὸν Τσερτίδου.
 Μακρὰν μου, φίλοι ἀπιστοι, μικρὰ κωμμάτριά πάχου,
 ἵπου μὲ στήνετε συχαὶ παγίδας τοῦ 'Ἰάχου,
 μόνο γιὰ σας ἐκίρῃσα τὴν ἐλογηὶ σακλάτικη
 καὶ σὺ 'στὴν πῆτα 'πάτσης τὴν Ἁγιο-Βασιλειάτικη.
 Σὶ ἀπαρνούμαι 'στὸ ἐξῆς μὲ ὅσα κι' ἂν μου λῆς,
 τὸ θέλει κι' ὁ Ζαήμις μου, ἀνῆψι προσελίς,
 τὸ θέλουν κι' ἄλλοι Βουλευταὶ καὶ συμβουλοὶ μου τῶσι
 καὶ τῶρα δὲν εὐρίσκειται κανεὶς νὰ σὲ γλυτώσῃ.
 Α. Ἄν τὰ παπούτσιά σκίπτεσαι 'στὸ χέρι νὰ μὲ δώσῃς;
 σὲ βεβαίῳ πὺς γρήγορα γι' αὐτὸ θὰ μετανωσῆς.
 Δὲν ὄχῃω τὴν ἀνάγκη σου, σὺ τὴν 'δική μου ὄχῃω,
 ἐγὼ ἔμπρός σου στέκωμαι σὺν φροντωμένῳ στάχῳ.
 Ὁμῖλησέ μου μὲ βρονταῖς, σεισμοῖς, κι' ἀνεμοῦ ἀλλῃ,
 τὸ βρέσαις, δὲν σὲ σκιάζωμαι, δὲν γίνω τὸ κεφάλι,
 κι' ἂν σήμερὰ πρὸς χάριν μου κλινοῦς τὸ Βασιλεῖον
 ἐγὼ σ' αὐτὴν τὴν πτέραν μου σὲ γράφω τὴν Ἀγγιλλίον.

Θ. — Ὁ θράσος! ὦ ἀνήμεροστος ἀνάδεικα καὶ φρίκη!...
 καὶ σὺ ἔμπρός 'στὸν λῶστα κορδόνισαι, μορφαῖ καὶ;
 Ἔτσι λαλεῖτε πρὸς ἐμὲ, ποῦ ἀρχηγὸν μ' ἔγραφατε
 καὶ τῶσι γυμνιτεύοντες λαοὶ ἐπιτετραράτα καὶ;
 Ἔτσι λαλεῖτε πρὸς ἐμὲ, ἵπου μὲ τῶσους κῶτους
 σας ἐκμα καὶ Ἰπουργοῦς κι' ὀλίγον τι ἀνθρώπους,
 καὶ σήμερὰ μορξίετε βασιλικὸ καὶ δόσμο
 καὶ 'στὸ Παλάτι 'πήγατε κι' ἰθῆγατε 'στὸν κόσμον;
 Α. — Παρτίπιστε τὸν τύπον σου προσωρινῶς, ἔφριση,
 καὶ τῶρα σίρνετα παντοῦ θανατηφόρο τῆρη.
 Θ. Ὁ σὺ Γεροκωστόπουλε, ποῦ ἔχως ματρία σκύλου
 καὶ ζεπερνας τὴν ὠμορριά τοῦ Πατρινοῦ Γκορβίλλου,
 ὡς Ἰπουργοῦ μου 'στὸ ἐξῆς κι' εἰσαι ἀνεκτός
 καὶ μήτε μὲς 'στὸ σπῆτι μου θὰ γίνεσαι δεκτός.
 Α. Ὁ σὺ Γεγὶ μου τρυφερῶ, ὁ Νάρισις καὶ Πάρι,
 σὲ ἴγιο τὸ Κορδόνι σου ὁ διάβλος θὰ πάρῃ.
 Ἔλα νὰ κόψωμαι κλισωτῶ, νὰ κόψωμαι Κορδόνι,
 κι' ἡ τρυφερὰ φίλια μας διὰ παντός τελερινοῖ.
 Θ. Σοῦ 'μάλλωσα, μὲ 'μάλλωσα... εὐτυχημένην ὄρα...
 Α. Φεύγω... ἴ' ἀμὸρ καὶ ποζίτε κι' ἀντίο Λεωνόρα.
 Χαῖρε, ἴψηλὸ Θεόδωρε, τῆς Γορτυνίας ῥιόρε.
 Θ. Χαῖρε, ὡς διὰ Ἀγγιλλεῦ καὶ φίλε τραντιτόρε.

(Αὐτὰ εἰπόντες καὶ οἱ δύο οἱ φέροντες τὰ πρώτα
 ἕνας 'στὸν ἄλλον μὲ θυμὸν ἔγυρισε τὰ νοῦτα.)

Καὶ ὀλίγαι ποικιλίαι, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ Γράνης Ἀθωνοῦπος, γνωστὸς ἀπὸ τὴν πύλον
 καὶ φῆτος τῶν φραγοκρατῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα Διην,
 πολλὰ καμάρια ἔφερε καινούρια τῶν χαιμῶνος,
 ποῦ δὲν τὰ φέρειε εὐκαλοὶ ὁ πανθαλάτρου χρόνος.
 Μὰ τῶρα συνεταῖρος του κι' ὁ ἀδελφὸς του μένει,
 ἵπου κανεὶς 'στὸ κόμμα μ' αὐτὸν δὲν παραβγαίνει,
 καὶ θαῦματα ἰσοπούδατε τῆς κοιτιπῆς περιόσια
 'στὸν Βίντερ τὸ Κατόστημα, γνωστὸν εἰς τὴν Παρισίαν.
 Τέτοιον φραγοκρατῆδικον δὲν εἶναι παῖτε γίλα...
 τὸ ράφῳ τοῦ ἐτελέτῃ, τὸ κόμμα τοῦ φριλλῶ.
 Σὶ κίσει Ἀθωνοῦπος!... εἶσαι καλὸ κομμένῳ...
 σὲ ράβει Ἀθωνοῦπος!... εἶσαι καλὸ ραμμένῳ.

Γεωργιῶδὸς ὁ γνωστὸς, τοῦπίπλη Παναγιώτης,
 ἀνὴρ δραστηριώτατος καὶ μέγα πατριώτης,
 ἰσχύτος πρίκτορ ἐγένεν ἐδῶ τοῦ Τσανακλή,
 τοῦ ἐν Καίφῳ Ἑλλῆνος καὶ κρότου θεκαλαῖ,
 ποῦ βρέσκειται καὶ εἰς στεναὸς τὴν καθὼς σχέσεις
 καὶ προμηθεῖαι δι' αὐτὸν τοιγάρτα εἰ τῶν πρώτων,
 βραβεῖα δ' ἔλαβε χρῶσά εἰς ἕλας τῆς Ἐκδοσίας
 καὶ τὰ καννά του ἔκαμαν παντοῦ καὶ πάντα κρότου.

Τοιγάρ' ἀντάτια ταῖς καὶ ὄλεγε αἰθλοῦ,
 κι' ἂς ἐφίη ἔποςος κἀπνοσμο ποδαὶ καὶ λαχραῖ
 εἰς τὸ ἐδῶ Κατόστημα, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου,
 εἰς τὰ καταλόγη εἰ θὰ πῆ τοιγάρτα μὲ ρορῶ.

Ἄνῳμος Ἑλληνική Μεγάλῃ Ἐταρεία
 τῶν γενικῶν Ἀσραλίων, κληθεῖσα ΕΘΝΙΚΗ,
 καὶ ἔσως φέλιγ ἀνὰ τῆς θερηῆ φιλοπατρία
 ἔς τρέβων ὄσον τῆχον ν' ἀσραλίου ἐκαί.
 Ἡ καθέρις Τράνελα εἰς ταῦτην ἔχει μέρος
 καὶ μέτοχοι καὶ ἰθραῖτι οἱ πρώτοι παραδοχοῖ,
 κι' ἔς σκεῦση πρὸς ἀσραλίαν 'στὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ἔταρεκα
 κι' ἐκείνος ποῦ δὲν ἔλαδε 'στὰ πόδια του τσαρούχι.
 Ἀσραλία κατὰ πῆρος, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
 καὶ τῶν παντοίων συμφορῶν, ἵπου γεννῶ ἡ κλίσις,
 ἀσραλία εἰς φορῆρ κι' ἀπρόσστα συμβάντια,
 ἀσραλία 'στὸ εἶναι σας, εἰς τὴν Κοψῆ, εἰς πάντα.
 Πλην μελετήσας κι' ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὸ Καταστατικὸν
 καὶ κίσε του ἀσπαρρῶσος εἰς ταῦτην ὁ Ἀσραλίον,
 ἂν καὶ ὁ ρίκτις Ἰπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν,
 ἵπου μὲ; βγαλεῖ τὴν ψυχὴν ὡς ὅτου νὰ μιλῆσῃ,
 σπουδαία Νομοσχέδια ὑπέβαλεν ἰσχύσις,
 μὲ τὰ ὁποῖα σίγουρα ὁ Ἀσραλίον τὸ κρότος.
 Ἀσραλία δὲ εἰς σας ἡ ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει...
 ὁδὸς Σταδίου, κίσει, 'στὸν Ἄξιλλοῦ τὸ σπῆτι.

Ὁ Ῥωμῆος γνωστὸν εἰς κάνω — καὶ 'στὸ σπῆτι μου ἀνίθη,
 'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συναρῆσι;
 μὲ ἐνοδοχίῳ Σέδῃ, — ὁδὸ 'στὸ λῆδι τρεῖς 'στὸ ἔδῃ,

μὲ Χαιμῶν μὲ μὲ μάνδρα — μὲ μεγάλῃ οἰκοδομῇ,
 καὶ μὲ χίμα διγῶς ἄσρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμῶ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορινθῆς» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κοινοῦτος πολῶς.